

ОСОБЛИВОСТІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ДТП В УМОВАХ ПРОТИПРАВНОГО ЗНИКНЕННЯ ВОДІЯ АВТОТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ З МІСЦЯ ПОДІЇ

УДК 343.13

Ховпун О.С.,
аспірант
(Академія адвокатури України)

Анотація: У статті розглядаються деякі особливості проведення огляду місця ДТП під час розслідування дорожньо-транспортних подій, ускладнених зникненням підозрюваного з місця події.

Ключові слова: дорожньо-транспортна подія, досудове розслідування, слідчий огляд

Безпека дорожнього руху в Україні в останні роки знаходиться в незадовільному стані, що пов'язано переважно із постійним збільшенням на шляхах України автомобілів та вкрай низькою якістю сучасних автошляхів в країні. За оцінками Світового банку шкода українській економіці внаслідок ДТП щорічно складає п'ять млрд. доларів [10].

За оцінками фахівців, щорічно в результаті дорожньо-транспортних подій в Україні гине більше 5 тисяч чоловік, а ще майже 45 тисяч – отримує тілесні ушкодження.

Серед багатьох причин, які обумовлюють незадовільний стан безпеки дорожнього руху, свою роль грає й правовий фактор. Зокрема, ситуацію з розкриттям і розслідуванням злочинів зазначеної категорії не можна визнати задовільною: багато кримінальних справ про ДТП зупиняється, в тому числі у зв'язку з не встановленням учасників ДТП, які залишили місце події. На сьогодні більше 10 тисяч водіїв, дії яких призвели до загибелі людей на автодорогах, втекли з місця ДТП і не знайдені [6, 14].

Окремі питання, що стосуються методики розслідування злочинів про порушення правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів викладені в працях М.Г. Богатирьова, В.І. Жульова, Б.Л. Зотова, М.П. Зуєва, В.А. Мисливого, С.Г. Новікова, В.К. Стринжі та інших вчених. Але проведені дослідження переважно присвячені загальним питанням розслідування ДТП, і в них спеціально не розглядалися особливості розслідування таких складних справ про порушення правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів, які пов'язані із залишенням водієм місця події та іншими діями винних осіб, спрямованими на активну протидію розслідуванню.

Вкрай важливе значення для успішного розслідування злочинів зазначеної категорії є якість проведення слідчих дій на початковому етапі розслідування, серед яких основним є огляд місця ДТП. Огляд місця дорожньо-транспортної події розглядається як багатостороння слідча дія у вигляді вивчення слідчим матеріальної обстановки дорожньої події, транспортного засобу, різних слідів та інших об'єктів за допомогою системи науково обґрунтованих безпосередніх і опосередкованих прийомів, методів і способів дослідження з метою виявлення і фіксації слідів, необхідних для встановлення обстановки дорожньої події, її механізму та інших обставин, які мають значення для розкриття та розслідування автотранспортного злочину [8, 55].

Поряд з іншими загальними і традиційними завданнями огляду місця події, такими як: дослідження та фіксація обстановки на місці події; виявлення та фіксація слідів, вилучення речових доказів – є й таке: виявлення обставин й даних, що можуть бути використані для розшуку водіїв, які протиправно зникли з місця події та встановлення транспортних засобів – учасників події.

Огляд місця події є невідкладною слідчою дією, тому проводиться він негайно після отримання повідомлення про ДТП. Оскільки під час огляду потрібні спеціальні знання (переважно в галузі автотехніки, трасології та судової медицини), спеціалісти обов'язково повинні брати участь у проведенні огляду. Це особливо важливо у разі зникнення з місця події особи, яка порушила правила безпеки дорожнього руху, а також для підготовки матеріалів, потрібних для проведення судових експертиз.

Треба зазначити, що класифікація спеціальних знань, пов'язаних з автотехнікою (за процесуальним статусом суб'єкта використання таких знань) передбачає використання спеціальних знань слідчим, судом, експертом-автотехніком, фахівцем-автотехніком та консультантом [4, 8]. При цьому вважається, що слідчий і дізнавач (як і суд) може використовувати власні знання у галузі судової автотехніки, тому не можна погодитись з точкою зору деяких дослідників, які вважають за необхідне введення до чинного кримінально-процесуального законодавства вимоги про обов'язкову участь спеціаліста-автотехніка при проведенні огляду транспортного засобу (за аналогією участі фахівця в галузі судової медицини при огляді трупа) [4, 4].

Відповідно до вимог «Настанови з організації і тактики розшуку викрадених транспортних засобів, установлення та затримання осіб, які ними незаконно заволоділи, затримання автотранспорту, що використовувався під час вчинення злочинів, а також розшуку водіїв, які зникли з місця дорожньо-транспортної пригоди», до слідчо-оперативної групи в складі слідчого (дізнавача), працівників карного розшуку, Державтоінспекції, дільничних інспекторів міліції, до її складу для надання кваліфікованої допомоги можуть бути залучені: спеціалісти-автотехніки, судово-медичні експерти та інспектори-кінологи із службово-пошуковими собаками (п. 2.4.) [7].

Дослідження сучасних методик розслідування ДТП дає можливість для визначення чотирьох особливостей огляду таких місць події, що пов'язані з механізмом та обстановкою вчинення ДТП:

– огляд необхідно проводити негайно після

отримання повідомлення про подію, оскільки ДТП вчиняються переважно в такій обстановці, де інтенсивний рух транспорту і великий вплив на слідову картину погодних умов, сприяє швидкій суттєвій зміні чи знищенню слідової картини;

– подія ДТП та її результати виникають внаслідок взаємодії трьох основних елементів: водія, транспортного засобу та дороги;

– складність матеріальної обстановки ДТП, як джерела інформації про факти;

– складність процесу фіксації результатів огляду [5, 9].

Метою огляду місця ДТП є пошук і фіксація наступних груп слідів, необхідних для встановлення механізму і обставин ДТП та для встановлення особи водія, який зник з місця події, зокрема:

– слідів, залишених транспортним засобом на дорожньому покритті та предметах навколишньої обстановки (деталі автотранспортного засобу, скло, гальмівний шлях, мастила, фарба та ін.);

– слідів і пошкоджень на автотранспортних засобах;

– слідів і пошкоджень на тілі потерпілих, їх одязі та взутті (сліди контакту з автотранспортним засобом, з конкретними деталями автомашини тощо);

– слідів знаходження конкретної особи (водія) за кермом автотранспортного засобу, коли така особа зникає з місця ДТП, залишивши там автомашину.

Спочатку слідчий визначає так званий центральний вузол дорожньої події (місце, де знаходяться автотранспортні засоби, трупи постраждалих тощо), а також початкову і кінцеву межі місця події [8, 62].

Традиційно огляд починається з точної фіксації місць знаходження автотранспортних засобів, потерпілих (або слідів їх перебування), різного роду предметів на дорожньому полотні, пошкоджень дорожнього покриття, гальмівного шляху та ін. Обов'язково в протоколі зазначається наявність та стан дорожньої розмітки, дорожніх знаків, освітлення, погодні умови та деякі інші дані.

У справах зазначеної категорії (коли автотранспортний засіб зник з місця ДТП) під час огляду місця події дії її учасників переважно спрямовані на знайдення та фіксацію слідів та інших речових доказів:

– слідів транспортного засобу (зокрема, фіксація ширини слідів та конфігурації малюнку протектора);

– залишків освітлювальних та сигнальних приладів, фрагментів корпусу, які до зіткнення належали

транспортному засобу, що залишив місце події (знайдення на місці події деяких деталей автомашини може дати підстави для висновку про те, що за наявності пошкоджень вона не могла далеко від'їхати або довго самостійно рухатися і може знаходитись поблизу від місця події);

- залишків лакофарбового покриття автотранспортного засобу;
- сліди мастил, гальмівної рідини;
- сліди контакту транспортного засобу з окремими предметами (на бордюрі, дорожньому полотні, електричних опорах та ін.);
- предметів, які до зіткнення перебували в салоні автомашини: одяг та інші речі;
- сліди взуття, предмети, які залишені на місці ДТП водієм або пасажиром, коли вони виходили з автомашини або належали потерпілим особам.

Саме за допомогою зазначених слідів та участі спеціалістів-автотехніків можна вже під час огляду отримати попередню інформацію щодо автомобіля - учасника ДТП: про його марку, модель, колір, наявність особливих прикмет та пошкоджень, які є результатом участі у ДТП.

Так, під час огляду місця ДТП часто слідчі за допомогою спеціалістів (експертів) змушені вирішувати питання, пов'язані із встановленням кольору автомобіля, його типу (легковий, автобус, вантажний). При цьому експерти використовують так звані технологічні схеми забарвлення транспортних засобів та зразки лакофарбових матеріалів, які є в натурних колекціях у підрозділах експертної служби МВС [9, 82–84].

Важливе значення для розшуку транспортних засобів мають такі речові докази, як елементи розсіювачів фар і підфарників. За їх фрагментами, зокрема, можна визначити тип розсіювача, а це у подальшому, дозволяє виділити групу транспортних засобів, на які встановлені відповідні типи розсіювачів. Експерти при цьому використовують натурну колекцію розсіювачів для світлосигнальної апаратури автотранспортних засобів [3].

Для справ зазначеної категорії є три найбільш поширені ситуації, пов'язані з оглядом автотранспортного засобу: 1) водій з місця дорожньо-транспортної події зник, але автомашина залишена водієм на місці ДТП; 2) автомашина, на якій вчинена ДТП і водій якої, з метою уникнення відповідальності, залишив місце події, знайдена в іншому місці; 3) автомашина, яка є учасником ДТП і на якій водій залишив місце події, знайдена через якийсь час, коли з метою приховування участі автотранспортного засобу в ДТП,

зацікавленими особами вже здійснені відповідні заходи: проведений ремонт, заміна деталей корпусу, перефарбування та ін.

При огляді автомашини на місці ДТП, фіксуються всі механічні пошкодження, які викликані зіткненням транспортного засобу з перешкодою, їх розташування та розміри, розміщення як на конкретних частинах, так і по висоті (це, зокрема, може свідчити про взаємне розташування транспортного засобу та інших учасників дорожнього руху, нерухомої перешкоди тощо). Звертається увага на відсутність окремих деталей (габаритні ліхтарі, ковпаки коліс, дзеркала тощо).

Проводиться також визначення технічного стану та встановлення можливих несправностей, які могли виникнути до і під час руху, та могли бути причиною дорожньо-транспортної події. При огляді внутрішньої частини салону, зокрема, фіксуються: положення держака ручного гальма, перемикача швидкостей, покажчиків поворотів та ін.

Якщо водій зник, особливо ретельно і детально, за участю фахівця, підлягає огляду салон чи кабіна автомашини. За участю експерта-криміналіста вживаються заходи для виявлення і фіксації потожирових відбитків пальців рук людини (на кермі, дошці приладів, держаку перемикачів швидкості та ін.), біологічні виділення, наприклад, кров, а також предметів, які не належали водію.

Для більш результативного пошуку слідів в таких ситуаціях слідчий повинен визначитися, на яких саме частинах автомашини водій міг залишити сліди рук, крові та ін., коли він залишав автомашину: за які саме деталі він міг зачепитися одягом і залишити там сліди від контакту. Обов'язково при цьому фіксуються пошкодження деталей механізму керування машиною в ергономічній зоні водія. Ці пошкодження можуть бути результатом силового контакту з тілом водія при його інерційному зміщенні з крісла під час зіткнення автомашини з перешкодою. На цих деталях можуть залишитися різного роду сліди, фрагменти або волокна ткани одягу особи, яка знаходилася за кермом. Тому з місця водія, кермового колеса і панелей приладів вилучаються мікрочастки, які могли там залишитися в результаті контакту з одягом людини, яка керувала машиною.

Для водія, який під час ДТП керував автотранспортним засобом, найбільш характерними будуть травми рук – перелом великого або указательного пальців рук, зап'ястя – в результаті різкого обертання кермового колеса. Для ніг – розтягнення зв'язок, переломи кісток – плюсни і кісток п'яти в результаті

різкого гальмування. Для пасажирів, які знаходилися в салоні автомашини під час ДТП, характерними можуть бути різані поранення обличчя, шиї, рук (як наслідок контакту з розбитим вітровим склом) [2, 87].

Крім того, з опорних часток педалей керування вилучається пил, грязь, ґрунт (після встановлення особи водія, у нього вилучається одяг, взуття, які були на ньому під час ДТП, для дослідження в рамках відповідних судових експертиз).

Зазначені дії проводяться для підтвердження знаходження за кермом конкретної особи, коли є підозра, що особа з метою уникнути відповідальності, вказує на іншу особу, яка знаходилась в салоні автомашини під час ДТП, що саме вона була за кермом.

Фіксуються також сліди транспортного засобу, для виявлення напрямку, з якого він прибув на місце. Для встановлення напрямку руху особи, яка прибула на автотранспортному засобі, можна застосувати службово-розшукову собаку.

Огляд автомашини, що є учасником ДТП і яка знайдена через якийсь час, коли зацікавленими особами, з метою приховування участі автомашини в ДТП вже здійснені відповідні заходи: проведений ремонт, заміна деталей корпусу, перефарбування та ін., проводиться під час окремого огляду (на автостоянці, гаражі тощо) або обшуку і за обов'язковою участю спеціаліста (експерта). При цьому проводяться дії, спрямовані перш за все на виявлення та фіксацію слідів проведеного ремонту, виявлення деталей, які могли бути замінені після ДТП: бампера, інших деталей корпусу, дзеркала, фари та підфарники, скло та ін.

Для огляду трупа у справах зазначеної категорії можна передбачити такі три основні ситуації: 1) труп знаходиться безпосередньо на місці ДТП; 2) труп знаходиться в лікарні, куди постраждала особа була доставлена з місця події і смерть настала при транспортуванні в клініку або під час проведення там операції або реанімаційних заходів; 3) тіло постраждалої особи вивезено з місця події в інше місце, де залишено або вчинені дії з приховування трупа (знищено, закопане, затоплено у водоймі тощо).

Ми погоджуємось з точкою зору М.Г. Богатирьова, який вважає, що якщо водій зник з місця події на автотранспортному засобі, але є жертви, то треба починати огляд саме з трупа. Якщо ж автотранспортний засіб залишився на місці, по починати потрібно з нього [1, 112–113].

Огляд трупа на місці ДТП починають після фіксації його пози і становища стосовно нерухомих орієнтирів, щодо транспортного засобу, слідів коліс, осьової лінії, узбіччя. При цьому необхідно врахову-

вати, що найчастіше поза трупа на момент огляду вже змінена. Остання обставина може бути пов'язана зі спробою надання медичної допомоги лікарями або сторонніми особами, коли ДТП сталося в населеному пункті, людному місці.

Зафіксувавши позу трупа та ряд необхідних даних загального огляду трупа (стать, вік, зріст, статуру, волосся на голові, очі, ніс, вуха та ін.), слідчим проводиться ретельний огляд одягу, звертаючи увагу на його стан, із чого складається й чи у порядку він; наявність слідів крові й інших виділень людини, сторонніх плям та їх локалізація; ушкодження одягу (наявність волокон тканини з одягу потерпілого на місці ДТП дає підстави для висновку, що такі волокна можуть бути і на автомашині, яка залишила місце події [11, 36]). Проводиться також фіксація відсутності окремих предметів одягу, взуття; наявність нашарувань інших речовин, фіксується наявність різного роду слідів: відбитків протектору шин коліс автотранспортного засобу, бамперу, ободка фар, дзеркала заднього виду тощо; слідів волочиння, фарби, паливно-мастильних матеріалів.

Після цього провадиться безпосередньо огляд тіла й ушкоджень (спочатку відкритих частин тіла, а надалі й тих, що знаходяться під одягом), із вказівкою кількості ушкоджень, їхнього розташування (локалізації), форми, розміру, зовнішнього вигляду шкіри навколо кожного з ушкоджень, звертаючи при цьому увагу на ознаки, що характеризують, наприклад, бампер-перелом та наявність інших пошкоджень, характерних саме для отримання тілесних ушкоджень під час ДТП

Розрізняють, зокрема, п'ять основних видів автотранспортної травми: удар автомашини; переїзд колесами; випадання з автомашини, що рухається; травма, отримана під час знаходження в автомашині; притискання тіла автомашиною до нерухомого предмету [11, 46].

Проведення якісного і кваліфікованого огляду трупа допомагає у встановленні типу автотранспортного засобу та якою саме його частиною нанесено удар під час ДТП: ушкодження тазових кісток характерно, зокрема, для участі у дорожньо-транспортній події вантажних автомобілів (на висоті 70–85 см.), а ушкодження нижче колін (на висоті 35–45 см.) – легковими [12, 25].

Найбільш часто має місце удар передньою частиною автомашини, тому на бампері, криї, фарі або капоті залишаються характерні пошкодження – вм'ятини, пошкодження скла. Відповідно, на тілі потерпілого залишаються контактні пошкодження,

які звичайно знаходять на висоті тієї частини автомашини, з якою був контакт. При цьому, у разі контакту з облицюванням радіатора, на тілі потерпілого може бути сформовано ушкодження у вигляді узорчатих саден або крововиливів, які за формою відповідають розміру і побудові деталей радіатора [11, 46–47].

Судово-медичні експерти, які під час огляду місця події і трупа виступають як спеціалісти, можуть надати попередні дані стосовно знайденої в салоні автомашини особи, яка, наприклад, перебувала за кермом автотранспортного засобу, або знаходилася в салоні як пасажир. Таке питання виникає у разі перекидання автомашини і є загиблі (пасажирів або водії), які знаходяться поряд із автотранспортним засобом.

Під час зіткнення автомашин, водій та пасажирів в кабіні (салоні) за інерцією переміщуються вперед та отримують удар тіла о дошку приладів, стелю кабінки або вітрове (лобове) скло. У водія, крім того, грудна клітина та живіт отримують удар по кермовому колесу. Тому основні і характерні травми у таких осіб розташовані на передній частині тіла. У водія на передній частині грудної клітини залишається дугоподібної форми перелом костей та ребер, а також розриви шкіри між великим і указательним пальцями кисті руки. Це також можуть бути різані рани від контакту з фрагментами скла (лобового).

Крім того, у пасажирів (і достатньо рідко – у водія) після ДТП, в результаті різької зміни швидкості виникає характерне пошкодження шийного відділу хребта – так звані «хлистаподібні переломи» (на рівні перших двох або 6–7 шийних позвонків) [11, 50]. Наявність такого комплексу пошкоджень та їх оцінка дозволяє не тільки встановити механізм виникнення травми але й встановити, хто саме керував автомобілем в момент ДТП.

Сліди крові, виявлені на місці події, мають винятково важливе значення. Обов'язково слід зазначити: точне їхнє розташування; відстань, на котру ці сліди поширені від трупа; їхній розмір (густота, згортання, висихання по краях); колір; наявність сторонніх речовин у них (часток речовини мозку і таке ін.), а також форму і вид кров'яного сліду.

Обов'язкова точна фіксація знаходження предметів одягу (головні убори, наприклад) та взуття на місці дорожньо-транспортної події та їх прив'язка до місця знаходження автомашини і тіл загиблих або постраждалих в результаті ДТП.

Огляд трупа в лікарні (інший медичній установі) проводиться за участю судово-медичного експерта та лікаря, який надавав в лікарні медичну допомогу постраждалому (наприклад, реанімаційні заходи) або проводив операцію.

У разі знайдення трупа людини в іншому місці, куди постраждала в результаті ДТП особа доставлена з метою приховання факту дорожньо-транспортної події, огляд трупа починається з фіксації його пози та положення стосовно нерухомих орієнтирів.

Як правило, це малолюдні місця поряд із автомобільною дорогою, неподалік від місця вчинення ДТП: пустир у населеному пункті, ліс або лісосмуга поряд з автодорогами, поле, водойми тощо.

Під час огляду звертається особлива увага на сліди поряд із трупом: сліди автотранспортного засобу, на якому труп могли привезти для приховування; сліди взуття осіб, які привезли труп. Поряд з цим місцем можуть бути сліди багаття, де були знищені інші сліди: одяг, предмети з салону автомашини, де були залишені сліди, або сліди замивання (одягу, тіла).

За допомогою судового медика фіксується наявність тілесних ушкоджень, які могли бути наслідком ДТП, а також трупні явища, за допомогою яких встановлюється час настання смерті. Встановлення причини смерті як результату отримання тілесних ушкоджень під час ДТП – надає можливість для висунення відповідних слідчих версій та визначення напряму розслідування (основна версія – смерть потерпілого є наслідком ДТП, яке приховано шляхом вивезення трупа з місця дорожньо-транспортної події).

До протоколу огляду в обов'язковому порядку додаються план-схеми доріг, які проходять поряд із місцем знайдення трупа, та їх напрям, а за необхідності і топографічні карти, карти-плани, на які заносяться дані про обстановку, яка фіксується, основні шляхи поряд із місцем ДТП та ін.

Таким чином, активне використання слідчим (дізнавачем) спеціальних знань (автотехніка, судового медика, експерта-криміналіста та ін.) під час огляду місця дорожньо-транспортної події, яке ускладнено залишенням місця ДТП його учасником, дозволяє вже на початковому етапі розслідування отримати необхідні дані стосовно автомашини, яка є учасником дорожньо-транспортної події, а також про водія, який протизаконно залишив місце ДТП.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Богатырев М.Г. К вопросу о расследовании дел об автомобильных происшествиях / М.Г. Богатырев // Криминалистика и научно-судебная экспертиза. – К., 1949. – Вып. 3. – С. 103–115.
2. Герасимов В.Н. Методика расследования автотранспортных преступлений (некоторые теоретические проблемы и практика) / В.Н. Герасимов. – М.: Изд-во МГУ, 1988. – 112 с.
3. Довідково-допоміжні обліки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pravodom.com/kriminalistika63-dovidkovo-dopomizni-obliki>
4. Дячук В.І. Використання спеціальних знань при розслідуванні дорожньо-транспортних пригод: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / В.І. Дячук. – К.: Академія управління МВС України, 2010. – 19 с.
5. Луцюк П.П. Розслідування порушень правил безпеки дорожнього руху або експлуатації автотранспортних засобів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / П.П. Луцюк. – К.: Київський національний університет внутрішніх справ, 2007. – 16 с.
6. Маляренко В. До питання доктрини кримінальної юстиції в Україні / В. Маляренко. // Право України. – 2009. – № 2. – С. 11–23.
7. Настанова з організації і тактики розшуку викрадених транспортних засобів, установлення та затримання осіб, які ними незаконно заволоділи, затримання автотранспорту, що використовувався під час учинення злочинів, а також розшуку водіїв, які зникли з місця дорожньо-транспортної пригоди, затверджена наказом Міністра внутрішніх справ України № 1019 від 10.10.2006 р. – 7 с.
8. Онучин А.П. Проблемы расследования дорожно-транспортных происшествий с учетом ситуационных факторов / А.П. Онучин. – Свердловск: Изд-во Урал. ун-та, 1987. – 184 с.
9. Пахомов А.В. Научные основы, организация и использование натуральных коллекций в раскрытии и расследовании преступлений: дисс. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / А.В. Пахомов. – М., 2003. – 212 с.
10. Прутник Эдуард. Безопасность на дорогах – вопрос национальной безопасности страны / Э. Прутник / Fogum від 12 травня 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fog-ua.com/news>
11. Стешиц В.К. Возможности судебных экспертиз при расследовании ДТП: учебное пособие / В.К. Стешиц, В.И. Янушко, В.Ф. Ермолович, В.П. Гурский. – Минск, 1994. – 79 с.
12. Стешиц В.К. Судебно-медицинская экспертиза при дорожно-транспортных происшествиях / В.К. Стешиц. – Минск: «Беларусь», 1976. – 192 с.

**ОСОБЕННОСТИ ОСМОТРА
МЕСТА ДТП В УСЛОВИЯХ
ПРОТИВОПРАВНОГО
ИСЧЕЗНОВЕНИЯ ВОДИТЕЛЯ
АВТОТРАНСПОРТНОГО СРЕДСТВА
С МЕСТА ПРОИСШЕСТВИЯ**

Ховпун Алексей Сергеевич

Аннотация: В статье рассматриваются некоторые особенности проведения осмотра места ДТП при расследовании дорожно-транспортных происшествий, осложненных оставлением подозреваемым места происшествия.

Ключевые слова: дорожно-транспортное происшествие; досудебное расследование; следственный осмотр.

**PECULIARITIES OF TRAFFIC
CATASTROPHE PLACE OVERVIEW
UNDER THE CONDITIONS OF
OUT OF LAW DISAPPEARANCE
OF THE DRIVER OF THE VEHICLE
FROM THE ADVENTURE PLACE**

Khovpun Olexiy Serhiyovych

Summary: The article author researches the peculiarities of the preliminary level of investigation road traffic accident with the suspect escaped from the crime scene, caring out certain investigative activities, using of special knowledge and mutual exchange activities of an investigator with other participants of criminal process.

Keywords: road traffic accident, investigatory actions, case overview.